

Με την ευγενική χορηγία των
εκπαιδευτριών "ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΣΧΟΛΗ"

ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΑΣΟΣ ΠΟΛΥΔΕΝΔΡΙΟΥ

Κείμενο: Θεόφιλος Μπασγιουράκης
Φωτογραφίες: Άννα Καλαϊτζή

Έρχεται η στιγμή να γνωρίσουμε το περίφημο Δάσος Πολυδενδρίου, αυτή την ιδανική περιοχή για όλες τις εποχές. Κατηφορίζουμε από την Σκήτη προς την παραλία του Αγιόκαμπου. Γύρω μας ένα αληθινό χρωματικό ξεφάντωμα της φύσης από πλατάνια, γάβρους, βαλανιδιές και κυρίως χρυσοξυλιές, το θεαματικότερο θαμνόδεντρο του ελληνικού φθινοπώρου.

Η σημερινή επίσκεψή μας στο Πολυδένδρι έχει περισσότερο διερευνητικό χαρακτήρα. Θέλουμε να γνωρίσουμε το δάσος, αρχικά με μοναδικό σύντροφο τη διαίσθησή μας και στη συνέχεια, αν χρειασθεί, με ξεναγό του Δασαρχείου Αγιάς.

Από τον Αγιόκαμπο συνεχίζουμε νότια στην παραθαλάσσια διαδρομή προς το **Κάτω Πολυδένδρι**. Φτάνοντας στο ύψος του χωριού, συναντάμε την πινακίδα και την παράκαμψη του δασικού δρόμου δεξιά (ΝΔ) προς το **Δάσος Πολυδενδρίου**. Αρχίζουμε ν' ανηφορίζουμε τον καλό χωματόδρομο, που έχει ωστόσο, διαβρωθεί σημαντικά από τις πρόσφατες βροχές. Από τα πρώτα κιάλας μέτρα στην επικράτεια του δάσους είναι ορατός ο εμπλουτισμός της βλάστησης με πάμπολλα είδη δέντρων και θάμνων. Καθώς οδηγούμε αργά, προλαβαίνουμε να εντοπίζουμε σε μια αέναη εναλλαγή: βαλανιδιές, πουρνάρια, κουτσουπιές και χρυσοξυλιές, κουμαριές, ρεϊκία, δάφνες και αριές, κρानιές, φράξους, πλατάνια και κέδρα, σκλήθρα, πεύκα, σφενδάμια και φλαμουριές, αγριόλευκες, ιτιές και πάμπολλους ακόμη θάμνους και δέντρα, που δεν προλαβαίνουμε ή αδυνατούμε να ταυτοποιήσουμε μέσα σ' όλο αυτό το ντελίριο της χλωριδικής σύνθεσης του Πολυδενδρίου.(1)

Στα **3,3** χλμ. από την αρχή της χωματινής διαδρομής συναντάμε ερειπωμένο κτίσμα και γύρω του μερικές πανύψηλες

κουκουναριές με εντυπωσιακούς κορμούς.

Σύμφωνα με το ενημερωτικό έντυπο του Δασαρχείου Αγιάς, «το ιστορικό του ιδιοκτησιακού καθεστώτος του Δάσους Πολυδενδρίου αρχίζει από την εποχή της Τουρκοκρατίας. Τότε το χωριό Πολυδένδρι με την περιοχή του, αποτελούσε ένα τσιφλίκι, που ανήκε στον Οθωμανό Μεχμέτ Τεβφίκ Βέη Εφένδη, αρχιθυρωρό της Υψηλής Πύλης. Κατά το έτος **1841** ο οθωμανός αυτός πούλησε το τσιφλίκι στους Ελληνικής καταγωγής Μανώλη Αλεξανδρή και Δημήτριο Θεοχάρους. Μετά από διάφορες αγοραπωλησίες το Δάσος Πολυδενδρίου κατέληξε το **1880** στον οθωμανικής καταγωγής Χασάν Λεονταρίτη. Το **1906** περιήλθε στην κυριότητα της τότε βασιλικής οικογένειας της Ελλάδος, η οποία το διαχειριζόταν μέχρι το **1994**. Τέλος, με τον Ν.2215/1994 το

(1) Στο θαυμάσιο ενημερωτικό του έντυπο το Δασαρχείο Αγιάς καταγράφει 55 από τα κυριότερα είδη δέντρων και θάμνων του Δάσους Πολυδενδρίου, τόσο με τις κοινές τους ονομασίες, όσο και με τις επιστημονικές, ελληνικές και λατινικές. Αξιοσημείωτη είναι η παρουσία πέντε ειδών της οικογένειας της δρυός, δύο ειδών οξυάς, τριών ειδών πεύκης και σφενδαμιού και δύο ειδών γάβρου.

Η αρχή του ποδηλατόδρομου και ταυτόχρονα η αφητηρία εισόδου στον φυσικό παράδεισο του Πολυδενδρίου.

Εκστατικοί μπροστά στην χρωματική μαγεία της φύσης.

Δάσος περιήλθε στο Ελληνικό Δημόσιο, η δε διοίκηση και διαχείρισή του στο Υπουργείο Γεωργίας».

Μπροστά στο ερειπωμένο κτίσμα υπάρχει ενημερωτικός χάρτης του Δάσους και πινακίδα με την ένδειξη ποδηλατόδρομου (2). Εδώ ο δασικός δρόμος διχάζεται προς δύο κατευθύνσεις: η πρώτη κινείται δεξιά (ΒΑ) ενώ η δεύτερη ανηφορίζει αριστερά (Δ). Είναι μια κυκλική διαδρομή, που από όποια αφετηρία κι αν την ακολουθήσει κανείς, θα καταλήξει πάλι στο ερειπωμένο σπίτι, όπου βρισκόμαστε τούτη τη στιγμή.

Ποια είναι όμως η θέση και η έκταση του Δάσους; Σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία του Δασαρχείου Αγιάς, η έκτασή του είναι **34.791** στρέμματα. Η γεωγραφική του θέση καταλαμβάνει τις ΒΑ πλαγιές της οροσειράς του Μαυροβουνίου (υψ. 1053 μ.) ως τα παράλια του Αιγαίου Πελάγους. Στα βόρεια το Δάσος οριοθετείται από το **Ρέμα της Μπουρμπουλθήρας** ενώ στα νότια από το **Ρέμα του Ρακοπόταμου**.

Από γεωλογική άποψη, στην περιοχή επικρατούν μεταμορφωμένα ή ημιμεταμορφωμένα κρυσταλλοσχιστώδη πετρώματα. Η φύση αυτών των πετρωμάτων ευνοεί την δημιουργία υδροφόρου ορίζοντα με πολλές πηγές. Στην ύπαρξη αυτών των πηγών οφείλεται η συνεχής ροή νερού στις κοίτες των ρεμάτων της **Μπουρμπουλθήρας**, του **Ρακοπόταμου**, της **Αρκούδας** του **Παπακώστα** και της **Αγίας Παρασκευής**.

Ως προς το κλίμα της περιοχής, μπορεί να χαρακτηριστεί ως μεταβατικό, από μεσογειακό σε ηπειρωτικό, με πολύ βροχερό και ψυχρό χειμώνα και σχετικά ξηρό και θερμό καλοκαίρι, με μέσο ετήσιο ύψος βροχής γύρω στα **750** χιλιοστά. Ψυχρότερος μήνας θεωρείται ο Ιανουάριος και θερμότερος ο Αύγουστος.

Ξεκινάμε την περιήγησή μας στον δασικό ποδηλατόδρομο προς τα δεξιά, με κατεύθυνση ΒΑ. 200 μέτρα μετά (**3,5** χλμ. από την αρχή της διαδρομής) συναντάμε αριστερά μονοπάτι με ξύλινα παγκάκια και πινακίδα προς **Παναγία**, μήκους **1.500** μέτρων. Στα **4,5** χλμ. φεύγει ένα νέο μονοπάτι αριστερά προς **Παναγία**,

Η σαλαμάντρα με το στιλπνό της δέρμα και τους ζωηρούς χρωματισμούς.

μήκους **1.400** μέτρων. Και, 200 μόλις μέτρα μετά, στα **4,7** χλμ, από τα δεξιά του δρόμου αρχίζει άλλο μονοπάτι, που μετά από **1,500** μέτρα οδηγεί προς «**Θέση Θέας**». Να λοιπόν, που το Δημόσιο Δάσος Πολυδενδρίου δεν οφείλει την ομορφιά του μόνον στην εύνοια του φυσικού περιβάλλοντος αλλά και στην φροντίδα των ανθρώπων και συγκεκριμένα του Δασαρχείου Αγιάς.

Είναι πραγματικά ένας τόπος εξαιρετικά φιλικός για όλη την οικογένεια, για κάθε φυσιολάτρη ή πεζοπόρο, που μπορεί να φέρει σε πέρας μια ήπια και όχι μεγάλο μήκους πεζοπορική διαδρομή.

Ξύλινο παγκάκι και αμέσως μετά ο δρόμος κατηφορίζει. Βρισκόμαστε σε υψόμετρο 300 μέτρων και ήδη, μετά την εκπληκτική ποικιλία της βλάστησης, κυριαρχεί ένα πανέμορφο δρυοδάσος. Να και μια κιτρινόμαυρη σαλαμάνδρα, που βγήκε μια βόλτα στο δάσος, μετά τη βροχή. Παραμένει ακίνητη στο δρόμο, σαν να περιμένει τη φωτογράφο της από την Άννα. Που δεν της αρνείται μερικές ωραίες λήψεις με τον μακρο της φακό.

Στα **6,8**χλμ. συναντάμε διακλάδωση. Δεξιά κατηφορίζει ο δρόμος, λίγο πιο κάτω

(2) Ο κυκλικός ποδηλατόδρομος, οι λεπτομέρειες του Δάσους Πολυδενδρίου αλλά και της ευρύτερης περιοχής, περιλαμβάνονται στο πολύ κατατοπιστικό σκαρίφημα που περιέχει το έντυπο του Δασαρχείου Αγιάς.

Macrolepiota procera. Διάμετρος καπέλου 20 και ύψος μίσχου 40 εκατοστά.

όμως υπάρχει μια σιδερένια μπάρα κλειδωμένη με λουκέτο. Είναι τοποθετημένη από το Δασαρχείο Αγιάς, για να εμποδίζει τη διέλευση των οχημάτων λαθρουλοτόμων και λαθροκυννηγών. Συνεχίζουμε ανηφορικά αριστερά και 400 μέτρα μετά (7.2 χλμ από την αρχή της διαδρομής) φτάνουμε σ' έναν τόπο εκπληκτικό. Είναι το ωραιότερο ξέφωτο της εκκλησίας της **Παναγίας** με χάρτη, τραπεζοκαθίσματα και γρασίδι. Εδώ βρίσκουμε, επιτέλους, το πρώτο μας μανιτάρι. Είναι μια τρυφερότατη *Macrolepiota procera*, με διαστάσεις εντυπωσιακές: Μίσχο ύψους **40 εκ.** και διάμετρο καπέλου **20** εκατοστά! Δυστυχώς, όσο κι αν ψάχνουμε τριγύρω, δεν καταφέρνουμε να εντοπίσουμε την υπόλοιπη οικογένεια.

Υποβλητική ανάμεσα στις αιωνόβιες βαλανιδιές είναι η παρουσία του ναού της Παναγίας, χτισμένου με λαξευτή πέτρα, πωρόλιθο και μικρά ενδιάμεσα κεραμίδια. Πάνω από την είσοδο του πρόναου σώζεται μια εξωτερική τοιχογραφία με ξεθωριασμένα χρώματα και πολλές φθορές. Στον

Β τοίχο υπάρχει μαρμάρινο λιθανάγλυφο με δυσδιάκριτη χρονολόγηση. Υπέροχη είναι η κόγχη του ιερού. Εδώ, ο κεραμοπλαστικός διάκοσμος και η τοικοποιία με πωρόλιθο δημιουργούν ένα σύνολο πολύ εντυπωσιακό.

Ο ναός της Παναγίας χρονολογείται στα τέλη του 16^{ου} αιώνα και ήταν άλλοτε καθολικό Μονής. Το εσωτερικό του είναι κατάγραφο με τοιχογραφίες πολύ καλής τέχνης. Στο παμπάλαιο πλακόστρωτο δάπεδο έχει βρεθεί πλήθος αρχαίων επιγραφών, επιτύμβιων και αναθηματικών, γεγονός που ενισχύει την πιθανότητα, ότι στην περιοχή πρέπει να υπάρχει αρχαίο ιερό.

Μετά τον ναό συνεχίζουμε σε ανηφοράκι με κατεύθυνση Ν-ΝΑ. Ένα χιλιόμετρο πιο πάνω, νέο πανέμορφο ξέφωτο προβάλλει, με αιωνόβιες βαλανιδιές και ξύλινες πινακίδες σε μονοπάτι που οδηγεί προς «**Προφήτη Ηλία** και **Σπίτια**», με αντίστοιχες αποστάσεις **1.000** και **1500** μέτρα. Το Δάσος Πολυδενδρίου αποδεικνύεται αληθινός πεζοπορικός παράδεισος. Το χορταριασμένο έδαφος του

Το εκκλησάκι της Παναγίας, κτίσμα του 16ου αιώνα. Μια έξοχη πέτρινη παρουσία στο σκηνικό της φύσης.

ξέφωτου είναι κυριολεκτικά ανασκαμμένο από γουρούνια. Κάτω από την προστατευτική ομπρέλλα μιας θεόρατης βαλανιδιάς διαγράφεται το λιτό περίγραμμα του ναού της **Κοίμησης Θεοτόκου**. Χρονολογικά ανήκει στο Β μισό του 16^{ου} αιώνα και συγκεκριμένα στο έτος **1558**. Η καλή τοικοποιΐα έχει δεχθεί αρκετές σύγχρονες αποκαταστάσεις. Σε ανάγλυφη επιγραφή στην εξωτερική κόγχη του ιερού αναγράφεται η ημερομηνία Αύγουστος **18 1805**, μεταγενέστερη, προφανώς, της κτίσης του ναού.

Το εσωτερικό κοσμούν πολλές τοιχογραφίες, του 16^{ου} ή του 17^{ου} αιώνα. Όπως και στο προηγούμενο ξέφωτο έτσι κι εδώ υπάρχουν ποικίλες εγκαταστάσεις, κιόσκια, τραπεζοκαθίσματα και παιδική χαρά, που χρησιμοποιούνται είτε για δασική αναψυχή είτε για τον εορτασμό των πανηγυριών των δύο ναών.

Συνεχίζοντας τη διαδρομή μας συναντάμε άλλο ένα μονοπάτι, που σε **700** μέτρα καταλήγει σε «**Θέση Θέας**». Ενάμισι χιλιόμετρο μετά το ναό φτάνουμε

σε διακλάδωση. Μια μπάρα μάς απαγορεύει την πρόσβαση δεξιά. Στρίβουμε αριστερά, κάτω από πανύψηλες κουκουναριές και διαπιστώνουμε ότι έχουμε ολοκληρώσει την κυκλική διαδρομή του ποδηλατόδρομου, μήκους **6 χιλιομέτρων**. Με ποδήλατα λοιπόν αλλά και με ξεκούραστους περιπάτους στα τόσο πολλά ενδιάμεσα μονοπάτια, μια οικογένεια μπορεί να ζήσει, για μια ολόκληρη μέρα εξαιρετικές εμπειρίες σ' ένα φυσικό περιβάλλον απaráμιλλης ωραιότητας. Απομένει, ωστόσο, άγνωστο το μεγαλύτερο τμήμα του Δάσους Πολυδενδρίου. Σήμερα έχουμε διανύσει συνολικά μόλις **9** χιλιόμετρα, ενώ υπολείπεται ακόμη ο κεντρικός δασικός δρόμος που διασχίζει το Δάσος από τα ΒΑ προς τα ΝΔ, με μήκος που ξεπερνάει τα 20 χιλιόμετρα. Εκτός από τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο η διαδρομή είναι φραγμένη με μπάρες, που απαγορεύουν την πρόσβαση σε τροχοφόρα ιδιωτών. Προστρέχουμε λοιπόν στις βοήθειες του Δασαρχείου Αγίας.

Το εσωτερικό του ναού της Παναγίας είναι κατάγραφο με τοιχογραφίες του 16ου και 17ου αιώνα.

Στις αρχές του 2013, ο Δασάρχης **Στέλιος Γκάτσικος** μας υποδέχεται με εγκαρδιότητα. Ορίζει υπεύθυνο για την ξενάγησή μας τον **Γιώργο Φερφέλη**, Οδηγό Δασοφύλακα του Δασαρχείου Αγιάς.

Στο Δάσος Πολυδενδρίου λοιπόν και πάλι. Στις 8 του Γενάρη πολύ λίγα ξερόφυλλα απομένουν στα κλαδιά. Πεσμένα στο έδαφος δημιουργούν ένα απέραντο χρωματιστό χαλί. Στα **3,3** χλμ. φτάνουμε και πάλι στο ερειπωμένο σπίτι, τούτη τη φορά όμως συνεχίζουμε δυτικά. Στα **4** χλμ. στρίβουμε Ν (αριστερά). 70 περίπου μέτρα μετά συναντάμε το εμπόδιο της σιδερένιας μπάρας.

-Αρκετές φορές την έχουμε βρει κομμένη με σιδεροπρίονο, σχολιάζει ο Γιώργος, καθώς ξεκλειδώνει το λουκέτο.

Αρχίζει η γοητεία της άγνωστης διαδρομής. Στα **6,6** χλμ. φτάνουμε στην περιοχή **Κάτω Πέτσος** και στρίβουμε αριστερά για **Αγρομπλιά**. Λίγο πιο πάνω, στα **7,2** χλμ. συναντάμε, αθέατο σχεδόν μέσα στις κλιματσίδες, ένα παλιό, πέτρινο

γεφυράκι, Χωρίς την υπόδειξη του Γιώργου, δεν θα το αντιλαμβανόμασταν ποτέ. 300 μέτρα μετά διακρίνουμε ένα ακόμη στενότερο γεφυράκι. Οι εκπλήξεις συνεχίζονται Στα **8.1** χλμ. μας υποδέχεται ένα πολύ πιο εμφανές και καλύτερα διατηρημένο γεφυράκι. Η τοικοποιία του είναι από πελεκημένη πέτρα και το ύψος του δεν ξεπερνάει τα **2,5** μέτρα. Η πιο απρόσμενη διάσταση είναι το εσωτερικό του πλάτος, που φτάνει μόλις τα **95 εκατοστά!** Είναι ίσως το στενότερο γεφυράκι, που έχουμε δει ποτέ!

Στα **9,5** χλμ. φτάνουμε στην τοποθεσία «**Άνω Πέτσος**» και συνεχίζουμε αριστερά. Στα **10,8** χλμ ένας παράδρομος κατηφορίζει προς την τοποθεσία «**Παλούκια**». Στην βλάστηση κυριαρχούν βαλανιδιές και καστανιές. Σε πολλές καστανιές είναι δεμένες γαλαζοπές κορδέλες στα κλαδιά.

-Τα δέντρα με τις κορδέλες έχουν εμβολιασθεί, για να αντιμετωπίσουν μια ασθένεια που τα ξεραίνει. Αν ο εμβολιασμός γίνει έγκαιρα, το δέντρο μπορεί να σωθεί, εξηγεί ο Γιώργος.

Οι μικροσκοπικοί, άγνωστοι ως τώρα, καρποί της οξυάς.

Στα **12,9** χλμ. συναντάμε πινακίδα προς «**Παρατηρητήριο**» Παίρνουμε το μονοπάτι μέσα στο δρυοδάσος, με κατεύθυνση Α-ΒΑ (75°). Τρία λεπτά μετά φτάνουμε στο σπιτάκι του Παρατηρητηρίου. Είναι μισοερειπωμένο από τα μέσα της δεκαετίας του '90. Εδώ το υψόμετρο είναι **740** μέτρα και η θέα είναι άμεση προς το Πήλιο, Κίσαβο και Μαυροβούνι (3). Στις αρχές του Γενάρη μάς ζεσταίνει ένας ήλιος εκπληκτικός. Την ίδια ώρα στην περιοχή της Αθήνας πέφτει χιόνι.

Στο μαλακό έδαφος υπάρχουν πολλά σκαψίματα αγριογούρουνου αλλά και άφθονα βαλανίδια. Πολλά απ' αυτά έχουν τρυπήσει με το φύτρο τους το υγρό χώμα, προετοιμάζοντας την αναγέννηση του είδους.

Ανάμεσα στις βαλανιδιές ορθώνονται και μεγάλα δέντρα οξυάς. Ψαχουλεύει για λίγο ο Γιώργος μέσα στα ξερόφυλλα.

-*Βρήκα ένα, λέει ξαφνικά και μας δείχνει έναν μακρόστενο, τρίεδρο καρπό με μήκος 15 περίπου χιλιοστών*

-*Ξέρετε τι είναι, έτσι δεν είναι;*

Κουνάμε αρνητικά τα κεφάλια μας με την Άννα.

-*Είναι το «οξοβέλανο», ο καρπός της οξυάς. Τροφή για τα γουρούνια, τα ζαρκάδια και τα πουλιά αλλά και για όσους ανθρώπους τον ξέρουν. Εγώ έχω φάει αρκετές φορές.*

Κοιταζόμαστε απορημένοι. Μετά από περιήγηση 17 χρόνων στο ύπαιθρο της Ελλάδας και αμέτρητα χιλιόμετρα σε δασικά μονοπάτια οξυάς, πρώτη φορά βλέπουμε και μαθαίνουμε για τον καρπό

αυτού του τόσο κοινού στην Βόρεια Ελλάδα δέντρου. Η έλλειψη παρατηρητικότητας σ' όλο της το μεγαλείο! Εν τω μεταξύ η Άννα απομακρύνεται από την συντροφιά. Για τα επόμενα λεπτά ανασκαλεύει με περίσσια φροντίδα τα ξερόφυλλα, σκύβει, σηκώνεται, ξασκούβει. Όταν επιστρέφει, ανοίγει θριαμβευτικά την παλάμη της. Μέσα φωλιάζουν οχτώ πανέμορφοι, χρώματος καφέ, στιλπνοί και σκληροί καρποί οξυάς.

Αρκετά σοφότεροι πια σχετικά με τα μυστικά της φύσης, στα **13,9** χλμ. σταματάμε και πάλι. Βρισκόμαστε σε υψόμετρο **700** μέτρων, μέσα σ' ένα εκπληκτικό δάσος οξυάς, με ενδιάμεσες αιωνόβιες βαλανιδιές. Υπάρχουν τραπεζοκαθίσματα αλλά και σπιτάκι, όπου διέμεναν οι φύλακες με το προηγούμενο ιδιοκτησιακό καθεστώς του Δάσους Πολυδενδρίου.

-*Αυτή είναι η τοποθεσία «Αγρομηλιά» λέει ο Γιώργος. Πάμε τώρα να πιούμε το καλύτερο νερό της περιοχής.*

Με δύο άδεια δεκάλιτρα μπετόνια παίρνουμε τον απότομο κατήφορο και σ' ένα πεντάλεπτο φτάνουμε στην πηγή της Αγρομηλιάς. Τα νερά γύρω της είναι παγωμένα, στη σκιά η θερμοκρασία είναι πολύ χαμηλή. Το νερό είναι αιθέριο αλλά στον ανήφορο ιδιαίτερα βαρύ.

(3) Το Μαυροβούνι είναι ορεινός όγκος στην Α. πλευρά του Ν. Λαρίσης και στην Β άκρη του Ν. Μαγνησίας. Τα Δ. όρια βρίσκονται στην αποξηραμένη Λίμνη Κάρλα ενώ τα Α στα παράλια του Αιγαίου. (Ν. Νέζης)

*Ο Γιώργος Φερφέλης μετρώντας
το γεφυράκι στο Πολυδένδρι.
Εσωτερικό πλάτος μόλις 95 εκ.*

Χειροποίητος χάρτης της περιοχής του Πολυδενδρίου από τον καλλιτέχνη - χαρτογράφο Χάρη Τζήκα.

Στα 15,2χλμ συναντάμε δίπλα μας την ολοζώντανη ροή του ρέματος **Γριβενής** και 200 μέτρα μετά, το διασχίζουμε, εύκολα σχετικά. Δυσκολότερα περνάμε, στα 18,5 χλμ. το πιο ορμητικό και βαθύ ρέμα **Βέλλας**, που αποτελεί βασικό τροφοδότη του περίφημου Ρακοπόταμου.

‘Όλα αυτά τα ρέματα φιλοξενούν μπριάνες στα ολοκάθαρα νερά τους, λέει ο Γιώργος, καθώς κλειδώνει πίσω μας την δεύτερη μπάρα του Δάσους.

100 μέτρα μετά το Ρέμα Βέλλας, συναντάμε δεξιά την διακλάδωση προς την τοποθεσία «**Ιταλοί**». Εμείς συνεχίζουμε αριστερά σε καλό δασικό δρόμο, ανάμεσα σε καλλιεργημένα υψίπεδα με πλούσια νερά. Στα 23,8 χλμ η πολύωρη και τόσο συναρπαστική διάσχιση του Δημόσιου Δάσους Πολυδενδρίου φτάνει στο τέλος της. Είμαστε ήδη στην ασφάλτο και δύο σχεδόν χιλιόμετρα μετά, φτάνουμε στο χωριό **Έλαφος**. Ένα νέο τοπίο απλώνεται χαμηλά. Είναι ο απέραντος κάμπος της αποξηραμένης **Λίμνης Κάρλας**, με τον νεοσύστατο ταμιευτήρα νερού, που εκπέμπει εκτυφλωτικές ασπμένιες αντανακλάσεις στο φως του απομεσήμερου.

Καθώς πλησιάζουμε στην πεδιάδα η

θερμοκρασία ανεβαίνει. Η σκιερή πηγή της Αγρομπλιάς με τα παγωμένα της νερά μοιάζει μακρινή...

Ευχαριστίες

Θερμά ευχαριστούμε Τον Δασάρχη Αγίας **Στέλιο Γκάτσικο**, την Δασολόγο **Δήμητρα Κατσικάτσου** και τον Δασοφύλακα-Οδηγό **Γιώργο Φερφέλη**.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε Την Αρχαιολόγο της 7^{ης} Ε.Β.Α **Ρούλα Σδρόλια** και τον καλό φίλο χαρτογράφο της περιοχής **Χάρη Τζήκα**.

Τον **Κώστα Δαρούση** για την φιλοξενία στον έξοχο ξενώνα ΗΩΣ, καθώς και την **Ελένη Γρίβα** για όλες τις εξυπηρετήσεις.

Χρήσιμες Πληροφορίες

Δασαρχείο Αγίας: τηλ 24940 22221

Χάρτες

1. Κίσαβος-Τέμπη 1:50.000 (ΑΝΑΒΑΣΗ)
2. Β. Πήλιο-Μαυροβούνι: 1:50.000 (ΑΝΑΒΑΣΗ)

Xenonas Ios

Η **Παραδοσιακή ΗΩΣ** δεν επιλέχθηκε τυχαία για τον Ξενώνα. Απέναντί του, στην πλευρά της ανατολής, η **ΑΥΓΗ** είναι ένα καθημερινό θαύμα. Που άλλοτε βάφεται με τον πορφυρό δίσκο του ήλιου και άλλοτε με τη ροδόχρωμη Σελήνη. Δεν απαιτούνται ειδικές καιρικές συνθήκες για ν' αγναντέψουμε τα δύο ουράνια σώματα ν' αναδύονται κυριολεκτικά από τα βάθη του πελάγου. Απλά, μια καθαρή ατμόσφαιρα. Τότε οι εικόνες παραμένουν ανεξίτηλες στη μνήμη. Εξίσου αλυσμόντες είναι οι ώρες και οι μέρες στην ΗΩ. Φροντίζουν γι αυτό οι άνθρωποί της. Που με εγκαρδιότητα και χαμόγελο μας δημιουργούν από την πρώτη στιγμή την αίσθηση, ότι βρισκόμαστε στο δικό μας σπιτικό. Φτιαγμένο με περίσσια τέχνη και μεράκι από τα δύο πιο όμορφα δομικά υλικά: την ντόπια πολύχρωμη μαρμαρόπετρα και το ξύλο δρυός και καστανιάς.

Με τέτοια έξοχα υλικά, άριστα δουλεμένα, το αισθητικό αποτέλεσμα είναι εκπληκτικό. Τόσο στην αρχοντική αίθουσα εστίασης και καθιστικού, όσο και στα εξαιρετικά ευρύχωρα δωμάτια, δίκλινα ή τρίκλινα. Η απλοχωριά γίνεται περισσότερο αισθητή χάρη στα ανοιχτά ταβάνια με τα δοκάρια καστανιάς, κάτω από την επικλινή κεραμοσκεπή. Μπαλκονόπορτες και παράθυρα χαρίζουν ανεμπόδιση θέα και άπλετο φωτισμό.

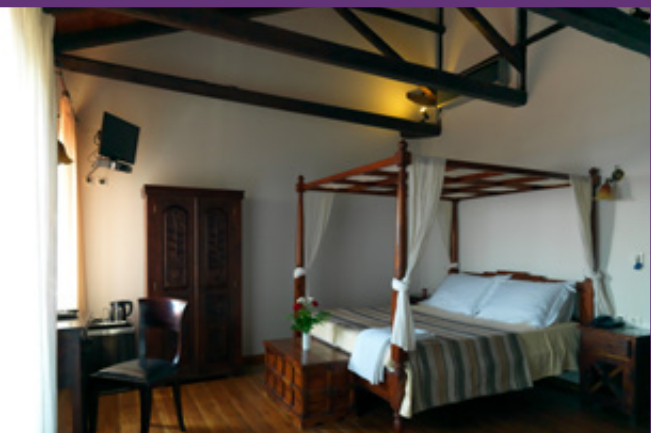

Παραδοσιακός Ξενώνας
ΗΩΣ

Σκήτη Λάρισσας

Τηλ. 24940 51500
Fax 24940 52555
κιν. 6937 226226

www.xenonas-ios.com
info@xenonas-ios.com

Κορυφαίας ποιότητας είναι τα στρώματα, τα έπιπλα και όλα τα υλικά που χρησιμοποιούνται στον ξενώνα.

Ένα διπλανό, μικρότερο αλλά πανέμορφο οίκημα με γήινους χρωματισμούς, συμπληρώνει με τρόπο ιδανικό τις υπηρεσίες διαμονής στην ΗΩ. Που την θερινή περίοδο μας επιφυλάσσει υπέροχες στιγμές χαλάρωσης και ρεμβασμού στην δροσερή πισίνα και στην εκπληκτική πλακόστρωτη αυλή.

Χτισμένος σε υψόμετρο 300 μέτρων στην είσοδο του παραδοσιακού οικισμού της **Σκήτης**, ο ξενώνας ΗΩΣ είναι ένα ιδανικό ψυχαστήριο. Παράλληλα είναι και προνομιούχο ορμητήριο για ανεξάντλητες δραστηριότητες και περιηγήσεις κάθε εποχή του χρόνου. Τόσο στην απέραντη, πεντακάθαρη παραλία του Αγίουκαμμου, όσο και στις πυκνοδασωμένες πλαγιές του Μαυροβουνίου και του Κισσάβου.

